

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อันนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐-๕๒/๒๕๔๒

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒

**เรื่อง ประธานรัฐสภาส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (กรณีคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
วุฒิสภา)**

ประธานรัฐสภาได้ส่งเรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
สมาชิกวุฒิสภา ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒ ซึ่งเสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๕ คน
และลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๐๓ คน เพื่อขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ระบุว่าการที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร^๑
ชุดปัจจุบันสามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ แต่จะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง และต้องไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองตาม
มาตรา ๑๒๖ (๑) (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นั้น ไม่ชอบด้วย
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่ อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องเพื่อขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ตามคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๕ คน และจำนวน ๑๐๓ คน (ผู้ร้อง)
สรุปความได้ว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒๖ และ^๒
มาตรา ๓๑๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๒
วินิจฉัยว่า “บทบัญญัติตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ เป็นการรับรององค์กรสมาชิกวุฒิสภา
ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้ทำหน้าที่ต่างๆ ของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญใหม่ไปก่อนจนกว่าจะครบ
วาระ ๔ ปี ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๔ เพราะฉะนั้นจึงไม่ถือว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ จึงได้บัญญัติยกเว้นเรื่องคุณสมบัติต่างๆ
ขึ้นไว้เพื่อเชื่อมต่อระหว่างบุคคลผู้มาทำหน้าที่จากรัฐธรรมนูญเก่ามาสู่องค์กรตามรัฐธรรมนูญใหม่ เช่น
ยกเว้นเรื่องอายุไม่ต้องถึง ๔๐ ปี ยกเว้นเรื่องคุณวุฒิการศึกษาไม่ต้องจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
ยกเว้นข้อห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เป็นนายกรัฐมนตรี

ดังนั้น จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า สมาชิกวุฒิสภาซึ่งทำหน้าที่อยู่ในปัจจุบันสามารถสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งแรก ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๓ ได้

สำหรับคุณสมบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒๕ กล่าวคือ มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปีบวบรวมในวันเลือกตั้ง มีคุณวุฒิการศึกษามิ่งต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ส่วนข้อห้ามตามมาตรา ๑๒๖ (๓) เรื่องการเป็นหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาร่วมกับบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญนี้มาก่อนการรับสมัครรับเลือกตั้งนั้น เห็นว่านำมาใช้บังคับยังไม่ได้ เพราะสมาชิกวุฒิสภา ชุดนี้ไม่ใช่สมาชิกวุฒิสภาร่วมกับบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังกล่าวมาแล้ว

สำหรับสมาชิกสภารัฐไทย แห่งรัฐธรรมนูญ มีความเห็นว่าสามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก วุฒิสภาได้ แต่จะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภารัฐไทยแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับถึงวันสมัคร รับเลือกตั้ง และต้องไม่เป็นสมาชิกของพระองค์เมืองตามมาตรา ๑๒๖ (๑) (๒) ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐”

การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยว่า สมาชิกวุฒิสภานี้ดำรงตำแหน่งในปัจจุบันมิใช่สมาชิก วุฒิสภาร่วมกับบัญญัติ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภารัฐไทย แต่ต้องต่อไปได้ ส่วนสมาชิกสภารัฐไทยแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง และต้องไม่เป็นสมาชิกของพระองค์เมืองตามมาตรา ๑๒๖ (๑) (๒) ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงเท่ากับเป็นการรับรองว่าสมาชิกสภารัฐไทยแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่สมาชิกวุฒิสภารัฐไทย แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงเท่ากับเป็นสมาชิกวุฒิสภารัฐไทยแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ตามหนังสือของประธานรัฐสภาได้ชี้ให้เห็นว่า นอกจากความเห็นตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ การเลือกตั้งแล้ว ยังมีอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า การที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้วินิจฉัยว่าสมาชิกวุฒิสภารัฐไทย แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภารัฐไทย แต่ต้องต่อไปได้ ส่วนสมาชิกสภารัฐไทยแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง และต้องไม่เป็นสมาชิกพระองค์เมืองตามมาตรา ๑๒๖ (๑) (๒) นั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าวจึงเท่ากับเป็นการรับรองว่าสมาชิกสภารัฐไทยแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แต่สมาชิกวุฒิสภารัฐไทย แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ได้เป็นสมาชิกวุฒิสภารัฐไทยแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง แห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ทำให้สมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในชุดປັຈຸບັນต้องเสียสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาระที่มีขั้นครั้งแรกตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญประกอบกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคสอง วรรคสาม ซึ่งได้บัญญัติรับรองสมาชิกภาพของสมาชิกทั้งสองฝ่ายไว้ทำงานเดียวกันหรือเหมือนกัน ก็ควรมีสถานภาพของความเป็นสมาชิกวุฒิสภาระนั้นเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าวินิจฉัยว่าสมาชิกวุฒิสภาระที่ดูดປັຈຸບັນไม่เป็นสมาชิกวุฒิสภาระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาระครั้งแรกได้ ก็ควรวินิจฉัยด้วยว่าสมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດປັຈຸບັນไม่เป็นสมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาระครั้งแรกได้ด้วย

พิจารณาแล้วเห็นว่าค่าครองใช้ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เนื่องจากสมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດที่เข้าซื้อห้องขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อค่าครองใช้ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เนื่องจากสมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດที่เข้าซื้อห้องขอให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อค่าครองใช้ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีผลทำให้ลดรอบสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาระของสมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດປັຈຸບັນนี้ และผู้ซื้อห้องถือว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่สอดคล้องและเป็นไปตามความหมายที่แท้จริงของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ และมาตรา ๑๒๖ (๒) เมื่อมีการโடดังเกิดขึ้นดังกล่าว จึงถือว่าเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยประเด็นในเนื้อหาของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นแล้วตามมาตรา ๑๒๖

ประเด็นปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยว่า มติของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาระในการเลือกตั้งครั้งต่อไปนี้เป็นมติที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๑๕ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่ามาตรา ๓๑๕ วรรคสองบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า สมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้คงเป็นสมาชิกสภាឡັດທະນາຍົງກວດตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้อยู่ต่อไปจนครบอายุของสภាឡັດທະນາຍົງກວດ หรือเมื่อมีการยุบสภาก หรือเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๒๓ แล้วแต่กรณี และมาตรา ๓๑๕ วรรคสาม ระบุว่าสมาชิกวุฒิสภาระซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้คงเป็นสมาชิกวุฒิสภาระตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้จนกว่าสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาระจะสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๑๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๕ หรือสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาระจะสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๒๓ แล้วแต่กรณี

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า “มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๗ (๓) มาตรา ๑๙๘ (๗) มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๕ (๒) และ (๓) มาตรา ๑๒๖ (๒) และ (๓) มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๔ มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรตามวรรคสอง และสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสาม”

มาตรา ๑๒๖ บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิ สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา

- (๑) เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพระกาражเมือง
- (๒) เป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรและพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ในอายุของวุฒิสภาพ รวมก่อนการสมัครรับเลือกตั้ง
- (๔) เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๔)”

มาตรา ๓๑๕ วรรคสอง รับรองผู้ที่เป็นสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ นับนี้ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้ ส่วนในวรรคสี่ไดระบุถึงมาตราต่างๆ เป็นการยกเว้นไม่ให้นำมาบังคับใช้ กับสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรตามวรรคสอง และสมาชิกวุฒิสภาพตามวรรคสาม ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอยู่เดิมและได้อยู่ต่อมาโดยการรับรองของรัฐธรรมนูญนับปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้บทบัญญัติของ มาตราต่างๆ ตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ มีผลกระทำหรือเป็นการจำกัดสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสภาพทั้งสองดังกล่าวซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น การห้ามตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ มิให้นำข้อห้ามตามมาตรา ๑๒๖ (๒) มาใช้บังคับ กับสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสอง ก็เพื่อไม่ให้บทบัญญัติมาตรา ๑๒๖ (๒) นี้ไปตัดสิทธิการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาพของสมาชิกสภาพผู้ไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๑๒๖ (๒) หรือลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ดังนั้น สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรชุดปัจจุบันจึงมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาพได้ แต่ทั้งนี้สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรดังกล่าวที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาพจะต้องมีคุณสมบัติอื่นๆ ซึ่งไม่ขัด กับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๖ (๑) และ (๔) ด้วย เป็นต้น

ทำงานเดียวกันการที่มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ได้ยกเว้นมิให้นำลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๖ (๓) มาใช้บังคับกับสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๓๑๕ วรรคสาม ก็เพื่อจะให้สิทธิสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันนี้ สามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งต่อไปนี้ได้ หากมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ ไม่บัญญัติ ยกเว้นมาตรา ๑๒๖ (๓) ไว้ สมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันนี้ย่อมไม่สิทธิสมัครรับเลือกตั้งได้ เพราะสมาชิก วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จะดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาก ติดต่อกัน ๒ ครั้งไม่ได้ จึงสรุปได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาชุดปัจจุบันนี้ไม่ต้องห้าม ตามมาตรา ๑๒๖ (๒) และ (๓) โดยสามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ได้ในการเลือกตั้ง ที่จะมีขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๓ ได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า นิติของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาระบุคคลที่ต้องห้าม ไม่ใช่ผู้ซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ได้ แต่จะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วไม่น้อยกว่า หนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง นั้น เป็นมติที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๕

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ